

навчальних закладах : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Сушенцева Лілія Леонідівна ; Ін-т проф.-техн. освіти НАПН України. – К., 2012. – 559 с.

4. Тархан Л. З. Теоретические и методические основы формирования дидактической компетентности будущих инженеров-педагогов: дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Тархан Ленуза Запаевна ; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України.– К., 2008.– 436 с.

Галина Бойко

*асистент кафедри початкової та дошкільної освіти
Львівський національний університет
імені Івана Франка*

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ НА ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ПРОЦЕСІ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

boikogal@ukr.net

Освіта є основою інтелектуального, духовного, фізичного і культурного розвитку особистості, її успішної соціалізації, економічного добробуту, запорукою розвитку суспільства, об'єднаного спільними цінностями і культурою, та держави [1].

Швидкоплинні умови життя в інформаційному суспільстві, наукові знання, що постійно оновлюються, вимагають від педагога сформованих умінь мобільного реагування в своїй професійній діяльності на постійно змінювані потреби суспільства. Водночас, нові технології, безперервні інноваційні процеси в освіті, перехід до компетентнісного підходу, необхідність формування мобільних кваліфікованих фахівців – все це теж вимагає від педагогів сучасної школи мобільності та готовності працювати в умовах постійних змін [4].

Сьогодні Україні потрібні фахівці дошкільного профілю нової формації з конкурентно придатним європейським чи світовим рівнем кваліфікації для досягнення єдиної мети – формування гармонійно розвиненої особистості. Сучасні реалії, орієнтація українського суспільства на демократичні принципи, реорганізація системи дошкільної освіти (змінаспіввідношення родинного і суспільного дошкільного виховання, урізноманітнення його форм, багатоваріантність освітньо-виховних програм) зумовлюють необхідність змін і в системі підготовки фахівців дошкільної освіти.

Оновлення соціальних процесів в Україні викликало потребу в перегляді стану наявної системи професійної підготовки вчителя-вихователя [6, с. 99-100].

Виходячи із того, що сучасний вихователь дітей дошкільного віку розглядається як професіонал, орієнтований на здійснення наукових досягнень, інновацій, володіння різними технологіями розвитку,

навчання та виховання дітей; здатний до саморозвитку, самовдосконалення, самоделювання та самопроєктування в різних сферах життєдіяльності, у тому числі й у професійній. Посиленою є увага до підвищення якості підготовки майбутніх вихователів дітей дошкільного віку в процесі навчання у педагогічних вишах [5, с.218].

Професійно значущі якості особистості майбутнього вихователя ДНЗ – це стійкі загальні та специфічні риси, що забезпечують повноцінне виконання нею своїх професійних функцій та обов'язків. Це інтегроване комплексне утворення, яке формується шляхом синтезу професійних і особистісних якостей. Воно виникає внаслідок професіоналізації якостей і трансформації їх в особистісно цінні [2, с.195].

О. Новак, спираючись на дослідження Н. Ничкало, зазначає, що основні вимоги щодо професійної підготовки спеціалістів полягають у тому, що випускники вищих навчальних закладів зобов'язані знати те, що становить базу їх професійної практики: теоретичні основи, основи професійних знань та їх поєднання. Вони зобов'язані мати спеціальну підготовку, що дає змогу виконувати основні завдання, зумовлені професійною практикою; повинні уміти робити узагальнення і висновки, що встановлюють зв'язки теорії з практикою, знати, які теоретичні положення можна застосовувати до вирішення конкретних завдань чи проблем. Випускники вищих навчальних педагогічних закладів зобов'язані володіти навичками міжособистісного спілкування – уміти ефективно спілкуватися в усній і письмовій формі. Вони повинні знати професійну етику та вміти застосовувати етичні принципи й норми поведінки в практичній діяльності; прагнути до підвищення свого наукового рівня, бути готовими до участі в дослідженнях та в інших видах науково-дослідницької діяльності, що сприяє удосконаленню професійної практики [3, с. 386].

Формування соціальної мобільності майбутніх вихователів у процесі фахової підготовки повинно стати провідним компонентом у стандарті педагогічної освіти.

Розвиток особистості і його успішна соціалізація, оновлення наукових знань і їх поєднання з базою професійної практики дозволяють нам констатувати той факт, що соціальна мобільність має вплив на професійну підготовку вихователів дошкільних навчальних закладів саме у процесі реформування вищої педагогічної освіти.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://osvita.ua/legislation/law/2231/>

2. Зданевич Л. В. Специфіка професійної підготовки майбутніх вихователів у вищих навчальних закладах України / Л. В. Зданевич // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. - 2014. - Вип. 2. - С. 193-200.

3. Новак О. М. Професійна підготовка майбутніх вихователів в умовах вищого навчального закладу / О. М. Новак // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. - 2016. - Вип. 48. - С. 386-392.

4. Сушенцева Л. Мобільність майбутнього педагога професійного навчання. [Електронний ресурс] // Режим доступу <https://core.ac.uk/download/pdf/19088557.pdf>

5. Чаговець А. І. Моніторинг якості професійної підготовки вихователя дошкільних навчальних закладів у системі післядипломної освіти / А. І. Чаговець // Духовність особистості: методологія, теорія і практика. - 2016. - Вип. 4. - С. 217-229.

6. Чаговець А. Сучасна професійна підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. Теоретичний аспект / А. Чаговець // Обрії. - 2015. - № 1. - С. 99-102.

Євген Бохонько

кандидат педагогічних наук

Хмельницький національний університет

ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ – ПЕДАГОГІВ ГАЛУЗІ АВТОТРАНСПОРТУ

evgenboh@ukr.net

Важливим результатом сучасної інженерної-педагогічної освіти є професійна мобільність, яка забезпечує ефективність і гнучкість адаптації до змін у професійній діяльності, готовність до освоєння інноваційних технологій, безперервної освіти, саморозвитку. В умовах інформаційного суспільства прискорюються процеси морального старіння знань, які сприяють накопиченню негативних стереотипів мислення; загострюються проблеми, пов'язані з інформаційними перенавантаженням, пізнавальними і комунікативними бар'єрами.

Мобільність сприяє гнучкому багатому варіантному сприйнятті змін, актуалізує інтелектуальний потенціал при виборі можливих варіантів вирішення життєвих, професійних проблем, плануванні поставлених цілей власної інтелектуальної діяльності, засобів їх реалізації, модифікації своїх дій, прогнозуванні стратегій професійної самореалізації, шляхів самозміни і саморозвитку. Вона неможлива без таких якостей як готовність до прийняття незвичайної інформації, гнучкість і багатоваріантність оцінок що відбувається, готовність використовувати прийоми стимулювання і самонастроювання роботи власного інтелекту, творчої ініціативи, творчого мислення.

У контексті дослідження заслуговують на увагу наукові пошуки відомої української дослідниці Сушенцевої Л. Л. У її працях центральне місце посідає